

закона на Любовта, ние влизаме вече въ единъ магически лабиринтъ. Нѣкой казва: азъ любя. Питамъ: ти можешъ ли да ставашъ видимъ и невидимъ? Че какъ може това? — Е, ти не си позналъ още Любовта. Тази любовъ, която сега имаме, е чисто човѣшка. Че кой отъ васъ не се гнѣви за нищо и никакво? Нѣкой день имашъ богато разположение на душата си, което струва милиарди, създава ти такава радостъ и веселие, но нѣкой има да ти дава 1000 лв. и не иска да ти ги плати — ти веднага кипвашъ. Казвашъ: развали ми разположението! Защо пожертвува щастието си за 1000 лв.? Нѣкой жертвува туй свое щастие, туй вътрѣшно богатство за едно ядене, за единъ кривъ погледъ отъ нѣкого, или че нѣкой казалъ нѣщо по нашъ адресъ. Ако ти разбирашъ закона, благодари на Бога. че еди кой си те погледналъ на криво. Нѣкой ти казалъ нѣщо лошо, благодари на Бога.

Единъ день пътувамъ съ трамвая и единъ господинъ ми казва: Господинъ Джновъ, познавате ли ме? — Не ви познавамъ, по човѣшки му говоря. Много злѣ пишатъ вѣстниците за васъ. Защо не ги дадете подъ сждъ? Нищо, азъ се радвамъ. Защо? Радвамъ се, че за да пишатъ вѣстниците злѣ противъ мене, говори, че не съмъ ги подкупилъ. Ако пишѣха добрѣ, щѣха да ме обвинятъ, че съмъ ги подкупилъ. Благодаря на вѣстниците, че сж честни и почтени, че пишатъ безъ пари. Тѣй че щомъ хората говорятъ за тебе лошо ще знаешъ, че тѣзи хора сж искрени, не сж подкупени, пишатъ отъ сърце. Ако нѣкой изявява любовта си къмъ тебе, ще кажатъ: обичатъ го